

Dr. Gimesi Ottó

a kémia tudomány kandidátusa

*1933-ban született Nógrádverőcén.
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 55/1957.*

1957-től a BME Általános és Analitikai Kémia Tanszékén dolgozott mint tanársegéd, adjunktus, docens, majd 1994-től nyugdíjasként. Az oktatás mellett 1957-től vett részt a Tanszék kutatási tevékenységben amelyet Erdei László akadémikus irányított. Eredményeiből egyetemi doktori értekezést nyújtott be „Titrálások nem vizes közegben” címmel. 1968-ban került a Radioanalitikai kutatócsoportba, 1982-től a Radioanalitikai és mikroanalitikai kutatócsoport vezetője. Ahol több nukleáris jellegű témával foglalkozott, így nyomjelzési és aktivizációs analitikai módszerek fejlesztésével, vagy a hasadási jódizotópok meghatározására alkalmas analitikai eljárások kidolgozásával, hogy növeljék az atomerőművi reaktorok üzemeltetési biztonságát. Kandidátusi értekezését 1999-ben védte meg, címe: „Hasadási radioaktív izotópok meghatározása”. 1994-ben ment nyugdíjba. Szakmai irányítása mellett számos diplomamunka és doktori disszertáció készült, különböző konferenciákon mintegy 65 előadása hangzott el. Számos publikáció, jegyzet és szakkönyv szerzője és társszerzője. Részt vett az Analitikai Kézikönyv (1974), az Analitikai Kémiai Kislexikon (1978) és az Analitikusok Kézikönyve (1987) megírásában. 1981-1990 között az MTA Radioanalitikai Munkabizottságának, 1989-től 1994-ig a Magyar Kémikusok Egyesületének Radioanalitikai Szakcsoportjának, majd az 1994-től 2002-ig az Analitikai Szakosztálynak titkára. Egyebek mellett a KFKI Atomenergia Kutatóintézetével, a Paksi Atomerőmű Rt-vel, a BME Nukleáris Technikai Intézetével és Fizikai kémia Tanszékével, illetve a Somos Kft-vel működött együtt, ez utóbbinál vegyésszmérnökként és tudományos tanácsadóként jelenleg is dolgozik.

Tevékenységét Thán Károly díjjal ismerték el.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.